

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/336/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

186/2014. számú (IX. 18.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2013. május 8-án előterjesztett **panaszát** a 2014. szeptember 18-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja.

A Testület megállapítása szerint a panasz egyrészt elkésett, másrészt pedig nem az arra jogosulttól származik.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2013. május 8-án elektronikusan, a Testület panaszbejelentő formanyomtatványának segítségével terjesztette elő panaszát, a vele szemben 2013. január 17-én fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában elmondta, hogy a panasza nem a lakásában házkutatást lefolytató hatósági személyek magatartásával, vagy hozzáállásával kapcsolatos, hanem az eljárás rendjével. Kifogásolja az ellene eljáró rendőr hatóság, azaz a Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) egyik kerületi rendőrkapitánysága vizsgálati osztályának eljárását.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos tájékoztatta a Testületet, hogy vele szemben volt barátnője tett büntető feljelentést a fentiekben megnevezett kapitányságon, amelynek időpontjáról és tartalmáról a házkutatás foganatosáig semmiféle tájékoztatást nem kapott. A panaszos elmondta, hogy őt egészen addig meg nem hallgatták, ezért sem az álláspontját nem tudta kifejteni, sem jogi segítséget nem tudott igénybe venni. A vád zaklatás, amelynek súlyossága és megítélése minden bizonnyal más lett volna, hogy ha a hatóság bármilyen módon tájékoztatja őt arról, hogy a panaszos ellen eljárás van folyamatban. A panaszos elmondta, hogy 21 éve informatikusként dolgozik, tisztában van vele, hogy az ellene felhozott vádpontokban a hatóság akkor is tudott volna bizonyítani, hogy ha ő – bár ilyen szándéka szakmai okból sem lett volna – bármilyen képet, vagy adatot, vagy elektronikus levelet, SMS-t, stb. megpróbált volna eltüntetni. Hiszen ezek, ha elküldésre, megírásra, vagy regisztrálásra kerültek, azok a másik oldalon ugyanúgy meg vannak, visszakereshetők és bizonyíthatók. Az ügyben elrendelt és igen gyorsan lefolytatott vizsgálat, valamint az elrendelt házkutatás és mobiltelefonjainak, számítástechnikai eszközeinek azonnali lefoglalása véleménye szerint túlzásnak minősül és így kifogásolható. Az eljárás ilyen módon való lefolytatása viszont minden szempontból ellehetetlenítette őt, hiszen munkanélküliként azoktól az eszközöktől fosztották meg, amik az egyetlen bevételi forrását és a folyamatos munkahely keresésének lehetőségét biztosították a számára.

A házkutatás hajnali kezdése és módja, és maga a jogossága, annak elrendelése miatt a panaszos fiatalos gyermeke (aki akkor a panaszosnál tartózkodott és tőle ment iskolába), mind pedig a panaszos erősfokú és bizonyítható mentális sérülést szenvedtek, ami a gyermekénél azóta jelentős tanulmányi eredmény-és magatartásbeli romlást okozott. A panaszos elmondta, hogy ezen rendőri cselekmény hatására, miután a rendőrség elengedte, később öngyilkosság elkövetését is megkísérelte, de szerencsére az nem sikerült. A panaszos elmondta, hogy nyilvánvalóan, hogy ha még bizonyítást is nyer a zaklatás vétsége, ez önmagában kevés ok lett volna arra, hogy megpróbálja önmagától eldobni az életét.

A lefoglalás során, kifejezett kérése ellenére is elvitték a keresztgyermekei laptopját, amiről elmondta, hogy csak egy operációs rendszer és néhány róluk készült családi fénykép van. A rendőrök továbbá elvitték olyan laptopokat, amelyek kapcsán a panaszos jelezte, hogy még merevlemezt sem tartalmaz, valamint ezenkívül kilenc darab mobiltelefont, amelyeknél szintén felhívta a rendőrök figyelmét, hogy több is használhatatlan azok közül, hiszen tönkrementek. A panaszos elmondta, hogy tudja, hogy ezen kérelmeit a rendőrök nem kötelesek figyelembe venni, de később álláspontja szerint ezeket vissza kellett volna neki szolgáltatni, amelynek nem tettek eleget annak ellenére, hogy az osztályvezető r. őrnagy tanú jelenlétében erre kifejezetten ígéretet tett, hogy azonnali szakértői vizsgálatot kér. A panaszos által használt Samsung Galaxy SII mobiltelefont is szintén, azonnal elvették és kikapcsolták, így csak külön kérésére kapott meg néhány nélkülözhetetlen telefonszámot, valamint a lefoglalt telefonok közül egy teljesen új készüléket (egy r. őrnagy korrektségének köszönhetően). Így mire a panaszos a gyermekével először kapcsolatba tudott lépni, addigra közel 10 óra telt el, ami idő alatt a panaszos gyermeke az idegösszeomlás határára került és sírógörcsöt kapott, valamint az átélt események hatása miatt a felvételijét is el kellett halasztani és a gyermekpszichológus segítségét kellett igénybe venni.

A panaszos panasza mellett szeretné jelezni, hogy időközben a tudomására jutott, hogy a volt barátnője intim kapcsolatba került a Készenléti Rendőrség egyik vezető beosztású rendőrével. Így a panaszosban felmerült a gyanú – anélkül, hogy az urat bármivel vádolná, és anélkül hogy erre bármilyen bizonyítéka lenne -, hogy hatalmával és kapcsolataival visszaélve

közbenjárt a BRFK egyik kerületi rendőrkapitányságának illetékességi területén azért, hogy az ellene megindított eljárás a fent leírt módon és gyorsasággal történjen meg. Erről a panaszos a jogi képviselőjét is tájékoztatta, aki a kifogásokat már jelezte a rendőrség felé. Mindezt azért is meri a panaszos feltételezni, mert ugyanez a rendőrség ellene 2010. június 21-én történt, igen nagy kárt okozó gépkocsi rongálás bűncselekményében azóta sem végzett érdemi nyomozati cselekményeket annak ellenére, hogy több alkalommal szóban és írásban is jelezte a feltételezett tettes nevét és lakhelyét, valamint annak a tanúnak a nevét és munkahelyét, aki érdemi tanúvallomást tudott volna tenni az ügyben. A panaszos ajánlott leveleire a mai napig sem kapott választ az akkor eljáró r. őrm. asszonytól, valamint egyik kollégájától sem. Természetesen a panaszos ezeket bizonyítani is tudja feladóvevényekkel és a feladott levelek másolati példányaival. De hasonlókat tapasztalt akkor is, amikor volt barátnője ellen a panaszos tett a zuglói kapitányságon feljelentést magánlaksértés bűncselekmény elkövetése kapcsán. Az eljárást hamar szabálysértéssé minősítették és áttették az illetékes bíróságra, ami nyilván jogszerű, de közben a panaszos az ügyben tett észrevételeket és kérdéseket, amelyekre azóta sem válaszoltak neki. Eközben a Készenléti Rendőrség említett rendőre mint jogi képviselője jelent meg 2013. március 16-án, 8 óra 30 perckor a PKKB Szabálysértési Csoportjánál és vele – mint ahogy a panaszos korábban is említette – intimkapcsolatot folytató volt barátnője védelmét látta el, az ellene indított magánlaksértési ügyben, ami nem jogellenes, de a panaszos szerint etikátlan. A panaszos azt tapasztalta, hogy a bíróság számára több olyan általa elmondott körülmény új információt képezett, amit bizonyíthatóan már a zuglói kapitányságon elmondott és nyoma van, ennek ellenére mintha ezek az információk és iratok nem kerültek volna át a rendőrségről a bíróságra.

A panaszost a mostani barátnője kísérte el, akivel a tárgyalás és egy kávé elfogyasztása után a egy harmadik személy tulajdonát képező Toyota Lexus gépjárműbe ültek, amiből a panaszos pár utcányira kiszállt. Ekkor kezdte el feltűnően követni az autót egy rendőrautó, amely majdnem 15 perces, folyamatos követés után leállította a panaszos barátnője egy rendőrségi épület előtt. A panaszos barátnője megkérdezte a rendőröket, hogy miért állították meg, amire csak annyit válaszoltak neki, hogy az adatait rögzítsék, és ezeket leegyeztessék a központtal. A panaszos úgy gondolja, hogy sem a követésnek, sem a megállításnak a rendőri, szakmai oka nem volt meg, az adatok minden ok nélkül történő felvétele és rögzítése pedig hatósági túlkapasnak minősül. A panaszos elmondta, hogy mint tanú ennek kapcsán bármikor vallomást tesz. A panaszos elmondta, hogy egyébként minden rendben volt a barátnője irataival, szabálytalanságot sem követett el. A panaszos ennek hatására kénytelen feltételezni, hogy ezek az intézkedések nem véletlenül történtek és történnek a rendőrség részéről. A panaszos barátnője nem jegyezte meg az eljáró rendőrök azonosító számát és a rendőrgépjármű rendszámát, de az intézkedés ténye a rádióforgalmazás alapján és a térfigyelő kamerák miatt bizonyítható. A panaszos így emiatt is panaszt emel, a barátnője hozzájárulásával.

Mindezekből a panaszos számára egyértelmű és világos, hogy az említett kerületi rendőrkapitányság egyelőre, általa nem világos okból csak az ellene tett feljelentés ügyében jár el hatékonyan és nyomatékosan, ami ellen ezúton panaszt és kifogást tesz és kéri ügyének, Testület általi vizsgálatát. Különös tekintettel kéri, hogy volt barátnője jelenlegi kapcsolatát (amelyről egyébként volt barátnője volt férje számolt be a panaszosnak, akit szintén tanúk előtt provokált és inzultált az említett rendőr) is vegye figyelembe az eljárása során, valamint azt is vizsgálja ki. Emellett továbbá kéri, hogy a tulajdonát képező gépjárművét érintő ügyét is vizsgálja ki a Testület.

A panaszos elmondta, hogy jelen panaszát személyesen nyújtja be, de jogi képviselőjével teljes egyetértésben, akinek az elérhetőségét is feltüntette. A panaszos elmondta, hogy a panaszának benyújtásának az időpontjában az általa kifogásolt cselekményeket a jogi képviselője panaszként nyújtotta be a Fővárosi Főügyészségen és az említett kerületi rendőrkapitányságon is. A panaszokban különösen azt kifogásolták, hogy az illetékes kerületi ügyészség eljárási hibája miatt ugyanezen kerületi rendőrkapitányság egy bizonyos időszakon belül jogtalanul és törvényi felhatalmazás nélkül folytatta ellene az eljárását és tartotta továbbra is lefoglalás alatt a nagy értékű, informatikai eszközeit, amely jogi helyzettel nekik is tisztában kellett volna lenniük, de ennek ellenére mindezidáig nem vették fel vele a kapcsolatot.

2) A panaszos 2013. május 13-án küldte meg a panaszbeadvány aláírt példányát, amely szó szerint egyezik az eredeti beadvány tartalmával, így ezen részletek ismertetésétől a Testület jelen pont alatt eltekint.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A XIV. kerületi Rendőrkapitányság megbízott kapitányságvezetője 2013. július 23-ai átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

A XIV. kerületi Rendőrkapitányság 2012. december 1-én rendelt el nyomozást a panaszos volt barátnője feljelentése alapján a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: Btk.) 176/A. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint is minősülő zaklatás vétségének gyanúja miatt a panaszos ellen, amely szerint a panaszos, mint volt barátja 2012. augusztusától volt barátnője magánéletébe, mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozott, őt rendszeresen, tartósan háborgatta, akarata ellenére kommunikációs eszköz útján és személyesen vele rendszeresen kapcsolatot teremteni törekedett úgy, hogy a panaszos a sértettet – az éjjeli órákban is – személyesen a lakásán felkereste, mobiltelefonján hívta, részére 2012. augusztusától 2012. december 24-ig kb. 100-150 darab SMS-t küldött. A panaszos a sértettet élet, vagy testi épség ellen irányuló nyilatkozatokkal nem fenyegette meg.

Továbbá a volt barátnőt ismeretlen elkövető 2012. folyamán regisztrálta az Expressz internetes hirdetési oldalon, nevében lakáshirdetést adott fel, továbbá a Randivonal internetes társkeresőn lévő fiókját feltörve, vagy új fiókot létrehozva nevében szintén hirdetést adott fel. Valamint a volt barátnőt ismeretlen elkövető regisztrálta a Facebook internetes közösségi oldalon és munkahelyi e-mail címéhez sértő elnevezésű GoogleMail levelezőrendszerben regisztrált fiókot hozott létre, továbbá róla 2012. tavaszán sértő (meztelen) képet küldött egy ismerőse részére.

A rendőrség képviseletében egy r. fhdgy. vizsgáló, mint az eljárás vezetője, valamint egy r. hdgy. és egy r. tanácsos 2013. január 17-én a panaszos lakásában házkutatást tartott, amelynek során különböző adathordozókat foglaltak le. A házkutatás foganatosításának alapja a rendőrség által, 2013. január 16-án kelt határozat, amely a fentebb meghatározott zaklatás vétséggel kapcsolatba hozható bizonyítási eszközök felkutatását, beszerzését rendelte el. A házkutatás oka és jogalapja az arról rendelkező határozatban szereplő, a Btk. 176/A. § (1)

bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő zaklatás vétség gyanúja volt. A kényszerintézkedés a határozat indokolásában foglalt történeti tényállás alapján történt, amelyet a házkutatás kezdetekor, 2013. január 17-én 6 óra 46 perckor az eljárás vezetője A r. fhdgy. közölte a házkutatást elszenvedő panaszossal, kioktatva a kényszerintézkedés elleni panaszjogára is. A panaszos a határozat egy eredeti példányát megkapta a hatóság eljáró tagjaitól, aki úgy nyilatkozott, hogy a házkutatás ellen panasszal él.

A házkutatás megkezdésekor 2013. január 17-én, 6 óra 46 perckor a határozat panasszal való közlésekor a lakásban tartózkodott a panaszos, kb. 16-17 éves fia, aki éppen iskolába indult. A fiú a házkutatás megkezdésének első 3-5 percében tartózkodott a lakásban. Amikor a rendőrség megérkezett a helyszínre, akkor éppen a cipőjét vette fel, majd távozott a lakásból, így nem is tüntették fel a házkutatásról szóló jegyzőkönyvben, mint jelenlévő személyt. A házkutatást a Vizsgálati Osztályon szolgálatot teljesítő két rendőr és egy kormánytisztviselő foganatosította, akik civil ruhában az évszaknak és az alaki követelményeknek megfelelő ruházatban jelentek meg a panaszos lakóhelyén. A házkutatásról szóló jegyzőkönyv a házkutatás menetét részletesen tartalmazza. A házkutatásnak és a lefoglalásnak a panaszos fiának távozása után, a hatóság eljáró három tagja és a panaszoson kívül szemtanúja nem volt. A hatóság nem alkalmazott hivatalból hatósági tanút. A panaszost az eljáró hatóság tagja figyelmeztette a hatósági tanú alkalmazásának a lehetőségére, amelyet a panaszos nem indítványozott, ezen kijelentését pedig a házkutatásról szóló jegyzőkönyvben aláírásával igazolta is. A házkutatást és a lefoglalást 2013. január 17-én 8 óra 35 perckor fejezték be, ekkor a hatóság tagjai átadták a panaszosnak az arról készült jegyzőkönyv másolatát és figyelmeztették, hogy a kényszerintézkedés módja ellen panasszal élhet. A panaszos a házkutatás módja ellen panasszal nem élt, amely nyilatkozatát saját kezűleg vezette rá a jegyzőkönyv eredeti példányára. A hatóság tagjai a panaszost a kényszerintézkedést követően megkérdezték, hogy hajlandó-e megjelenni a hatóság székhelyén foganatosított gyanúsított kihallgatáson. A panaszos önként eleget tett a rendőri kérésnek, így őt nem állították elő.

A panaszos gyanúsított kihallgatását az ügy előadója az illetékes kerületi rendőrkapitányság irodahelyiségében foganatosította 2013. január 17-én 9 óra 47 perctől 10 óra 26 percig. A panaszost tájékoztatta arról, hogy a gyanúsítás ellen panasszal élhet, amellyel a panaszos nem élt.

A panaszos kényszerintézkedések és a gyanúsítás ténye ellen haladéktalanul továbbították a nyomozást felügyelő illetékes kerületi ügyészség felé, amely panaszokat – mint alaptalant – 2013. január 29-én határozattal utasította el az ügyészség.

A panaszos a gyanúsított kihallgatása során indítványozta személyi számítógépe és Samsung Galaxy SII mobiltelefonja lefoglalásának megszüntetését. Ezt követően a rendőrség megszüntette egy bűncselekménnyel nem érintett mobiltelefon lefoglalását és azt kiadta a panaszosnak. A panaszost folytatólágon hallgatták ki 11 óra 47 perctől 13 óra 22 percig. A panaszos mindkét gyanúsítása során felvett jegyzőkönyvről fénymásolatot kért és kapott is, amely átvételét az eredeti jegyzőkönyvön saját kezűleg igazolta.

A nyomozás során lefoglalt adathordozók tekintetében 2012. január 31-én igazságügyi informatikai szakértőt rendeltek ki, akinek a szakvéleménye a rendőrségre 2013. május 14-én érkezett meg. A szakvélemény áttanulmányozása során megállapították, hogy a nyomozási iratok között szereplő, 12./13./14./15./16./17. tételszám alatt található eszközök „már felinstallált programokat tartalmaznak, így az, hogy ezen programok legálisan vannak-e a

felhasználó tulajdonában, szakértői módszerekkel nem állapíthatók meg”. A szakvéleményben a szakértő az okozható vagyoni hátrány nagyságát, emellett azt is rögzítette, hogy vagyoni hátrány azon esetekben keletkezhet, amennyiben a hatóság az adott teljes értékű programot illegális másolatnak minősíti, illetve ha illegális program használatot állapít meg.

A fentiek alapján a rendőrség álláspontja szerint az ügyben a Btk. 329/A. § (1) és (2) bekezdésekben rögzített szerzői, vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése bűncselekmény gyanúja merülhet fel. Mivel a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 36. § (2) bekezdés b) pontja alapján a rendőrség e bűncselekmény nyomozására hatáskörrel nem rendelkezik, így e bűncselekmény megvalósulásának vizsgálata vonatkozásában a bűnügyüket 2013. július 17-én elkülönítették, amelyet megküldtek a Nemzeti Adó-és Vámhivatalhoz.

A nyomozás során felmerülő rágalmozás bűncselekmény vonatkozásában, amelyet a sértetti tanúvallomáson kívül 2013. január 21-én tanúként kihallgatott személy tanúvallomása és annak melléklete támaszt alá – a rendőrség hatásköre hiányában további esetleges intézkedés céljából – a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak küldi meg.

Jelenleg – iratismertetést követően – a Btk. 176/A. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint is minősülő zaklatás vétség tekintetében a nyomozásnak a Be. 190. § (1) bekezdés b) pontja alapján történő megszüntetését tervezik.

A megbízott kapitányságvezető arról is tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos 2013. február 13-án meghatalmazott védője, 2013. március 6-án kelt és a nyomozó hatósághoz 2013. március 14-én érkezett panaszként értékelendő beadványt terjesztett elő védencénél fogatosított kényszerintézkedések ellen, amelyet a nyomozást felügyelő ügyészség – mint elkésett – 2013. április 18-án kelt határozatával elutasított.

A panaszban szereplő lefoglalt dolgok lefoglalásának megszüntetésére tett indítványra a rendőrség határozatot hozott a szakvélemény kiértékelését követően 2013. július 17, amelyben a bűncselekménnyel nem érintett adathordozók tekintetében az indítványnak helyet adott, a Btk. 329/A. § (1) és (2) bekezdésekben rögzített szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése bűncselekmény gyanújával és a Btk. 179. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő rágalmozás vétség gyanújával érintett adathordozók tekintetében elutasított. A lefoglalás megszüntetéséről ugyanezen a napon külön határozatokat hozott. A fenti panaszban szereplő rendőr „kapcsolatai” vonatkozásában a rendőrség a panaszt másolatban megküldte a BRFK Készletlét Rendőrség parancsnokának.

Az eljárás során a panaszos a Fővárosi Főügyészséghez 2013. április 7-én kelt és 2013. április 15-én érkezett panaszt nyújtott be a lefoglalás ellen, illetve a nyomozó hatóság kizárására, amelyet a nyomozást felügyelő kerületi ügyészség – mivel a panasz elkésett – határozattal 2103. május 21-én elutasított. A kizárási indítvány elbírálásáról saját hatáskörben – a panasz megalapozatlanságára hivatkozva – 2013. június 18-án elutasító határozatot hozott az illetékes kerületi rendőrkapitányság.

A megbízott kapitányságvezető arról is tájékoztatta a Testületet, hogy az ügy előadója a panaszban említett rendőrt nem ismeri, azonban az előadót 2012. december 10-én 9 óra 20 perc körül a szolgálati vonalas telefonon megkereste egy ilyen néven bemutatkozó személy, a

panaszos volt barátnőjének feljelentése alapján indult fenti ügygel kapcsolatban. Az ügy előadója a bűnüggyel kapcsolatban semmilyen információt nem szolgáltatott, szóban majd írásban jelentette az alosztályvezetőjének az esetet. Ezt követően az előadó nem kereste az említett rendőrt, és az sem kereste őt.

A megbízott kapitányságvezető átirata végén közölte a Testülettel, hogy a panaszos kivizsgálása során sem és jelenleg sem merült fel mulasztás. Továbbra is a nyomozás a jogszabályok betartása mellett történik.

2) A rendőrség mellékelte a házkutatás, lefoglalás elrendeléséről szóló határozatot, amely szerint a Btk. 176/A. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint is minősülő zaklatás vétségének gyanúja miatt folyamatban lévő büntetőügyben a panaszossal szemben, 2013. január 16-án házkutatást és lefoglalást rendelt el vizsgálati osztályvezető a Be. 149. § (3) bekezdés és a Be. 151. § (2) bekezdés alapján, figyelemmel a Be. 149. § (2) bekezdésére és a Be. 151. § (1) bekezdésére. A Be. 149. § (1) bekezdése értelmében a panaszos lakcímén a lakásban és az ahhoz tartozó bekerített helyen, az ott található járművek átkutatásával, illetőleg az ott található számítástechnikai rendszer, vagy az ilyen rendszer útján rögzített adatokat tartalmazó adathordozó átvizsgálásával együtt kell végrehajtani.

A határozat alapján, 2013. január 17-én a panaszos úgy nyilatkozott aláírásával hitelesítetten, hogy a határozatot vele szemben szóban közölték, illetőleg annak egy példányát át is vette, valamint a határozattal szemben panasszal kíván élni.

3) A rendőrség megküldte a házkutatásról, lefoglalásról 2013. január 17-én 6 óra 55 perc és 8 óra 35 perc között felvett jegyzőkönyvet. A panaszos aláírta a jegyzőkönyvet, valamint úgy nyilatkozott (aláírásával megerősítetten), hogy a házkutatás módja ellen panasszal nem él, a jegyzőkönyv egy példányát átvette.

4) A rendőrség csatolta a panaszos gyanúsított kihallgatásáról, illetve a folytatólagos kihallgatásról 2013. január 17-én felvett jegyzőkönyvet. Tekintettel arra, hogy a panaszügy vonatkozásában a jegyzőkönyv érdemi információt nem tartalmaz, ezért a Testület azt nem ismerteti.

A rendőrség megküldte továbbá az illetékes kerületi ügyészség 2013. január 29-én kelt a lefoglalással szemben benyújtott panaszt elutasító határozatát. Ennek részletes ismertetésétől a Testület szintén eltekint.

III.

1) A Testület először azt vizsgálta meg, hogy a panaszos határidőben terjesztette-e elő a beadványát.

A panaszos sérelmezte, hogy 2013. január 17-én vele szemben kellő jogszabályi felhatalmazás hiányában foganatosították házkutatást és lefoglalást, valamint ugyanezen a napon kétszer hallgatták ki gyanúsítottként, amelyet szintén sérelmezett, hiszen álláspontja szerint nem követett el semmiféle bűncselekményt. Emellett azt is kifogásolta, hogy az általa megindított büntetőügyben a rendőrség 2010. június 21-e óta érdemi, nyomozati cselekményt nem foganatosított.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 93. §-a értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

Jelen esetben a panaszos 2013. május 8-án terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben 2013. január 17-én fogatosított rendőri intézkedéssel szemben, vagyis a panaszos az intézkedéstől számított majdnem négy hónap (111 nap) elteltével terjesztette elő panaszát, ugyanakkor a késelemét beadványában nem mentette ki. Ugyanezen okból a 2010-ben történt eseményeket szintén nem vizsgálhatta a Testület.

Tekintettel arra, hogy a panaszos az őt ért jogsérelemtől számított húsz napon túl nyújtotta be a panaszbeadványát - és a késelemét nem mentette ki -, így a Testület álláspontja szerint a beadvány elkésettnek minősül.

2) Ezt követően a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszt az arra jogosult terjesztette-e elő.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök a barátnőjét 2013. március 16-án 15 percen keresztül, folyamatosan a gépjárművével követték, majd adatrögzítés és ellenőrzés céljából a rendőrkapitányság előtt állították meg a gépkocsijával. A panaszos álláspontja szerint a barátnője hozzájárulása mellett kíván ezen rendőri cselekménnyel szemben panaszt előterjeszteni (a cselekmény fogatosításának időpontja pontosan nem derül ki a beadványból), hiszen az szakszerűtlen volt, arra nem volt a hatóságnak semmiféle oka, így – álláspontja szerint - ez a „hatósági túlkapás” fogalma alá esik.

A Testület jelen panaszosi kifogás kapcsán azt vizsgálta meg eljárásban, hogy az arra jogosult terjesztette-e elő azt.

Az Rtv. 92. § szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést fogatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntelérítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést fogatosító rendőri szervhez.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetekben a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat. A panasz meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszthető. Jogi képviselőként jogvédelemmel foglalkozó egyesület vagy alapítvány, nemzetiségi önkormányzat, jogi oktatást végző egyetem állam- és jogtudományi doktori fokozattal rendelkező egyetemi oktatója is eljárhat.”

Az idézett rendelkezések szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az a személy kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett (illetőleg meghatalmazással a panaszos képviseletében eljáró más személy).

Tekintettel arra, hogy a sérelmezett közlekedésrendészeti intézkedés nem a panaszost, hanem annak barátnőjét érintette, így főszabály szerint a barátnő jogosult a panasz előterjesztésére. Az Rtv. fent hivatkozott 92. §-a kivételesen lehetővé teszi azt, hogy a panaszos nevében más személy terjessze elő a beadványt, de ennek elengedhetetlen feltétele a képviselői jogosultság igazolása.

Jelen esetben a panaszos ezt a jogosultságát egy meghatalmazással tudta volna igazolni, amely meghatalmazást sem az eredeti beadványához, sem a postai úton megküldött beadvány kiegészítéshez nem csatolt. A beadványokban csupán annyit határozott meg a panaszos, hogy a barátnője „hozzájárult” ahhoz, hogy az ő nevében a panaszos sérelmezze a közlekedésrendészeti intézkedést. Ez a hozzájárulás azonban nem felel meg a meghatalmazásra vonatkozó tartalmi és alaki kellékeknek.

Tekintettel arra, hogy a panaszos az Rtv. szerint megkövetelt formában nem igazolta képviselői jogosultságát, így a panaszolt intézkedést a Testületnek nem állt módjában vizsgálni, hiszen azt nem az arra jogosult terjesztette elő.

Megjegyzi továbbá a Testület, hogy azonban a képviseleti jog igazolása esetén sem lett volna a fentit panaszt érdemben vizsgálni, figyelemmel arra, hogy a rendőri intézkedés és a panasz előterjesztése között ez esetben is több idő telt el, mint a törvényben meghatározott 20 nap.

IV.

A Testület vizsgálatában megállapította, hogy a panasz egyrészt elkésett, másrészt a közlekedés-rendészeti intézkedéssel kapcsolatos kifogást nem az arra jogosult terjesztette elő.

A Testület a fentiekre figyelemmel a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2014. szeptember 18.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag